

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

lum discrimen fit inter Judæum & Græcum, Gal. 3, 28. sed quisquis timet illum, & operatur justitiam, acceptus est illi, Act. 10, 34. Id grato animo agnoscēs, dic: Non sum dignus Domine, ut intres sub rectum meum; sed tantum dic verbum, & sanabitur anima mea, Matth. 8, 9.

3. *Singulare beneficium.* Non enim inanis accedit, sed beat credentes suos.

1. *Justitia amiculo.* Ideo Propheta ait, Ecce Rex tuus venit tibi justus, non modo respectu sui, quia est Sanctus Sanctorum, Dan 9, 24. Esa. 53, 9. sed etiam respectu nostri, est enim justus servus Dei, qui in scientiā suā justificabit multos, Esa. 53, 11. Unde dicitur Jehova Zidkenu, Deus justitiæ nostræ, Jer. 23, 6. Hæc consolatio nostra esse potest, quando lex nos accusat, & conscientia inquietat ratione peccatorum commissorum. In Domino sunt justitiæ nostræ & robur, Esa. 45, v. 23. Rom. 3, v. 25.

2. *Grato auxilio.* Venit quoque, ait Vates, tanquam Salvator. Noscha in Hebræo est, quod significatione reciproca significat & talē, qui seipsum juvat, & talem, qui salvatus est. Unde LXX. Interpretes per voculam *σωζω* expresserunt. Utrumque ad eum applicari potest, Hebr. 5, 7. Nec minus nobis solatio est, in eo enim, in quo passus est ipse, & tentatus, potens est eis, qui tentantur, auxiliari, Hebr. 2, 18. ideo ait: Tibi, tibi venit. Tu Christiane! tibi applica inquiring: Seio cui credidi, 2. Tim. 1, 12. 1. Tim. 4, 8.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

1. *Mandatum perage.* Hic discipuli non

multum dispuearunt: sed euntes fecerunt, sicut præcepit illis Jesus. Hoc egregium exemplum est, quod nos imitari debemus. Obedientia enim melior victimâ, Sam. 15, 22.

Deus summus noster Magistratus est, cui obstricti sumus

1. *Jure Creationis*, Pl. 100, 2.

2. *Jure Redemptionis*, 1. Petr. 1, v. 18. Tit. 2, v. 14.

3. *Jure Sanctificationis.* In Baptismo enim Diabolo renunciavimus, & contra nomina nostræ libere vitæ inscribi curavimus, ut jam non amplius servi peccati simus, Rom. 6, 28. ideoque nobis pignus hæreditatis nostræ dedit, qui est Spiritus sanctus, Eph. 1, 14.

Propterea mandatum ejus omnibus præferendum est. Si volueritis & audieritis me, bona terræ comedetis, Esa. 1, 19.

Quemadmodum vero discipuli Christi hic animam solvere & Domino suo adducere jubentur: sic adhuc hodie verbi ministri peccata & flagitia reprehendere debent, quo vitiosi ejusmodi homines peccatorum vinculis solvantur, & Christo adducantur. 2. Tim. 4, 2. 2. Tim. 2, v. ult.

Imprimis vero discipuli hi suo exemplo instruunt nos, ne scrupulosi simus in mandatis divinis, sed in Christianâ simplicitate ea perficiamus, nihil dubitantes, quin is, qui præcepit, promissionem suam impleturus sit, tanquam qui potens est omnia facere superabundanter, quam petimus, aut intelligimus, Eph. 3, 20.

2. *Ingressum promove.* Fecit hoc plebecula

1. *Jumentis.* Ubi enim Servator discipulos suos ablegat ad adducendam asinam, statim parati sunt, & herus quoque promte

promte dimittit eam. Ita adhuc hodie Christo in membris suis ministrum, simul quoque cultum ejus de facultatibus nostris promoveamus, quo sermo ejus velociter currat, & Servator apud nos divertatur. Id Servator non incompenſatum relinquet, si vel ſaltem potus aquæ frigidæ fuerit, Matt. 10, 42.

Ad exemplum quoque heri aſinæ libenter mutuo demus iis qui opus habent, ſicut hic diſcipulos Dominus informat, ut dicant: Quia Dominus opus habet. Inveniuntur enim qui aliorum opem non adeo indigent, ſed vel ſimulatione paupertatis, vel avaritiâ ſtimulati mutantur. Illis ſalvâ conſcientiâ denegari poteſt, ne duplicia mala inveniamus in omnibus bonis, quæ fecimus eis, Sir. 17, 6.

Deinde alii ſunt, qui quaſi inventionem æſtimant mutuo ſumtum, nec de ſolutione unquam cogitant, hi cavendi ſunt, ne facultatum noſtrarum jaſturam faciamus, Sir. 29, 4. ſeqq.

Hoc niſi ſit, ipſa æquitatis ratio flagitat, ut commodemus proximo, Pſal. 112, 5. Prov. 19, 1.

2. *Vestiſmentis.* Christo enim ſubſternunt veſtimenta, quo commodius equitare poſſit. Hoc ipſo ſignificatum eſt, quod Dominum de ſubſtantiâ noſtrâ honorare debeamus, Prov. 3, 9. quo volupe ſit illi nobiſcum divertendi & perſeverandi. Quicumq; honoraverit me, glorificabo illum, 1. Sam. 2, 30. Sed hodie pauci inveniuntur, qui Christo veſtimenta ſubſternant, quin potius ſi alios beneficentiam exercere conſpiciant, ajunt cum Judâ: Ad quid perditio hæc? Matth. 27, 8. Potius veſtimenta eidem detrahunt. Alimur de

ſpoliis Ægypti, verba ſunt Lutheri, collectis ſub Papatu, & hoc ipſum tamen, quod reliquum eſt, à Politicis quandoque diripitur. Hinc maledictio à DEO dudum intimata conſequitur, Hagg. 1, v. 6. Audi igitur quid Siracides dicat: Da Altiffimo ſecundum datum ejus, Sir. 35, v. 12.

3. *Ramentis,* quæ de arboribus cædebant & ſternebant in viâ.

Ramenta hæc fuerunt

1. *Symbola diligentis.* Veri Chriſtiani arboribus frugiferis comparantur, Pſal. 1, 3. id quod Christo acceptum ferre debent. Ideo viciffim ramos bonorum operum præcidant, & in viâ ſternant, ut ſerviant ei in ſanctitate & juſtitiâ coram ipſo, omnibus diebus vitæ, Luc. 1, 75.

2. *Symbola vincens.* Joannes eos ramos palmarum præciſiſſe memorat, Joh. 12, 13. Hi autem olim ſignum victoriæ fuerunt, ut ex Plutarcho, Livio, aliisque conſtat. Vide 1. Macc. 13, 51. Ideo igitur Christo ramos palmarum prætulere, ut victoriam ſignificarent, qua erat Dominus mortem moriendo ſuperaturus, & trophæo crucis de Diabolo mortis Principe triumphaturus, ut Auguſtinus ait. Hinc ipſe Joh. 14, 30. Nos quoque vi victoriæ ejus ætæ illud *ἐπιβίβω* canere poſſumus: Mors ubi aculeus tuus? Inferne, ubi victoria tua? 1. Cor. 15, 57. †

3. *Symbola pacem afferentis.* Quia enim de monte Oliveti deſcenderunt, qui ab oleis ita dictus fuit, quæ copioſe ibi creverunt, non dubium eſt, quin & oleæ ramenta præciderint, & Domino ſubſtraverint.

Sicuti igitur olea eſt Symbolum pacis: ita

Ira hoc ipso populus indicare voluit, esse hunc, qui ingressum suum celebret, Principem pacis, Esa. 9. v. 6. qui æternam pacem reducturus sit, quod & præstitit, ut jam orantes canere possimus; Justificati fide pacem habemus cum Deo, Rom. 5. v. 1. Rom. 8. v. 32.

3. Regem excipe! Hæc in parte populus suo exemplo nobis præit, qui clamat: Hosanna Filio David, benedictus qui venit in nomine Domini, &c.

Osanna est vox gratulantium, quæ desumpta ex Psal. 118. significat salutem, & respondet communi Hebræorum formulæ, Pax tibi! Lutherus Germ. expressit: O Herr hißß! O Herr laßß wol gelingen.

Sicuti igitur Dominus ingressum suum in multâ populi frequentia celebravit, ita & nos frequentes expectemus quando per verbum & Sacramenta ad nos venit: ipse siquidem clamat: Venite ad me omnes, Matt. 11. v. 28.

Fiat hoc à junioribus & senioribus: audimus siquidem Servatorem non modo a sinâ, sed & pullum sibi adduci voluisse, innuens eo ipso quod pueri ab ineunte ætate verbum Dei & præcepta catechetica discere debeant, exemplo Timothei, 2. Tim. 3. v. 15. Hæc in parte parentes, & patres-matresque-familias exemplo suo iisdem præcant necesse est, quo illi sic vestigiis eorum insistant, & impleantur mentæ discumbentium in regno Dei, Matt. 23. v. 10.

Imprimis vero nostrum erit, Servatori nostro lætum Osanna accinere, eique pro incarnatione suâ gratias agere, quâ nobis adoptionem in filios Dei acquisivit; dedit enim potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus, Joh. 1. v. 12.

Quando in Novo Testamento Rex inauguratus, ungebatur, unusquisque clamavit: Vivat Rex, vivat Rex! 2. Reg. 11. v. 12.

Quidni & nos Christo Servatori lætum Hosanna acclamemus, Psallentes: Salvisa quæso populum tuum:

Salvum fac populum tuum Domine.

Et benedic hereditati tuæ.

Et rege eos,

Et extolle illos, usque in æternum.

Id ei perquam gratum erit. Et quem admodum venit tanquam Salvator, ita etiam omnipotenti auxilio suo in omnibus adversitatibus subveniet nobis, & tandem salvos faciet in Regnum suum cœleste, 2. Tim. 4. v. 18. Ibidem in gradu excellentiori suavissimum Hosanna insonabimus: Osanna Filio David! Salus ei, qui sedet super thronum Dei nostri, & agno, Apoc. 7. v. 10. Eò nos transferre dignetur Deus Trinus per
JESUM CHRISTUM, DOMINUM nostrum.

Amen!

*178. mit dem weltlichen Geist: Noli triumphare ante victoriam, Nicht aber kann
 triumph gefagt, als man hat den Sieg erlangt: Darum die christliche Lauffer sollt
 sam, es ist noch langweiligt, aber grüßimus erodt. Mit Eise oder Feß. 26: triumphis
 ante victoriam. Als er gen Jerusalem zog, den Triumph mit ihm in Jerusalem an
 zuhalten, ließ er ihn vorkommen. Palmzweig DOMI-
 nikaner. D. H. Müllers Geist. Daniel, d. 11. v. 20. Nicht aber den Sieg
 erlangt vor dem Sieg? Ja so muß es sein. Es ist dem Sieg vorkommen ist, in dem
 Sieg hat in seinen Händen.*